

[Ministeren for handel, industri og søfart.] ærede medlem hr. Tholstrup og mig, og det er i hvert fald ikke lykkedes mig at blive helt klar over, hvad det er for en verdensmarkedspris, der er tale om. (Tholstrup: 62 øre i dag!). Jeg ved ikke, om det er den pris, hvortil man køber sukker i dollars. (Tholstrup: I sterling!). Det er muligt, at man kan købe sukker i sterling til 62 øre, men jeg synes nu, vi skulle gå lidt stille med dørene i denne sag. Det er i hvert fald meget små kvanta, man kan købe til den pris. Endvidere kan jeg oplyse det ærede medlem om, at afsætningen af danske sukkervarer er gået strygende; såvidt jeg har forstået, er det en rigtig god forretning for de pågældende erhvervsdrivende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Tholstrup til ministeren for handel, industri og søfart.

Vil ministeren for handel, industri og søfart overveje at ophæve terationeringen?

Tholstrup: Vil handelsministeren overveje at ophæve terationeringen? Før krigen importerede Danmark 600 000 kg te årlig, medens den nuværende import kun udgør 400 000 kg. Der mangler altså 200 000 kg i, at importen kommer op på samme niveau som før krigen, hvortil vel så skal lægges 60 000 kg. svarende til befolkningsforøgelsen.

Denne portion kan hjemføres mod betaling af 2 mill. kr. erlagt i sterling. Det er selvfølgelig et forøget valutaforbrug, og selvom det vil medføre en hel del besparelser på andre områder, så må vi ikke glemme, at bibeholder man det nuværende antal mærker, vil kaffeforbruget stige. Det vil glæde mig meget, om handelsministeren vil se lidt stort på dette spørgsmål i stedet for at holde strengt på, at der ikke må finde en forøgelse sted af importen. Mit forslag betyder altså en forøgelse af begge dele, men jeg har også forstået, at man, efterhånden som vi får råd til det, vil forøge kaffeimporten lidt efter lidt.

I modsætning til hvad der er tilfældet for kaffe, skal der ikke anvendes dollars til te. Te kan ikke blandes op med erstatningsvarer, i hvert fald ikke så man kan kalde det te, som tilfældet er med kaffen, som folk selv i fredstid blander op med dansk tilsætning.

For nogle år siden var alle drikkevarer undtagen vand stærkt rationeret, om det så var mælk, sodavand, øl og brændevin foruden teen og kaffen, men i dag kan man

købe ligeså meget øl og brændevin, som man vil, ja, man kan sågar købe al den mælk, man vil for første gang siden krigen. Man kan i dag få udenlandske vine af alle slags, ægte whisky og cognac og andre nødvendighedsartikler, men luksusvarer te er stadig en af de stærkest rationerede varer.

Så spørgsmålet er: Hvor stor er denne luksus? Efter min mening står begrebet luksus altid i et vist forhold til prisen. Men i forhold til alle de andre nævnte varer er teen netop den allerbilligste drik, man har, bortset fra vand. En kop øl er efterhånden blevet så dyr, at den jager folk væk fra restauranterne. Vi skal vel nærmest sammenligne teen med kaffen, og jeg har derfor undersøgt prisforholdet her. Til fremstilling af en kop kaffe går der for rundt regnet 4 øre ren kaffe. Hvis man serverer halv kaffe og halv erstatning, kommer man helt ned på 2 øre. De vil måske studse ved disse to tal, men det kommer af, at kaffetilsætningen giver stærkere kulør end den rene kaffe. Men til en kop te, som den almindeligvis drikkes her i landet, anvendes kun for ca. 1 øre te.

Nu da den højtærede handelsminister igennem min redegørelse her er gjort opmærksom på, hvor billig te er, tvivler jeg ikke om, at han med sin nationaløkonomiske sans stærkt vil overveje at hjælpe husmødrene til sådanne store besparelser i husholdningsbudgettet. Det må jo jo være i overensstemmelse med et langtidsprogram, hvor det gælder om, at folk indstiller sig på at bruge billigere varer i det daglige til gavn for det øvrige samfund og derved spare på de dyre varer, og til støtte herfor taler netop nogle udtalelser, som i går kom mig i hænde, af den højtærede minister fru Fanny Jensen. Hun udtaler:

„Jeg går mit for at få terationeringen ophævet, og jeg puffer kraftigt til Krag. Han ønsker selv snarest at kunne frigive teen, men lige for øjeblikket kan det ikke lade sig gøre af valutahensyn. Teen er en af de ting, der lettest kan frigives. Der rejser sig røster for dens ophævelse fra alle sider, jeg modtager talrige henvendelser. Det er noget vrøvl, at te kun er en drik, der foretrakkes af een bestemt samfundsklasse. Jeg ved, at talrige arbejdere drikker te, og jeg tror absolut ikke, den kaffeelskende del af befolkningen vil blive fornærmet, fordi teen gives fri.“

Formanden for Københavns husmoderforening, fru Mary Atlung udtaler:

„Vi husmødre ønsker snarest at se terationeringen ophævet. Den danske befolkning indenfor alle samfundsklasser